

ГОДИНА XVIII

ФЕВРУАРИЙ 1938—1939

КН. 6

Одобрено и препоръчано отъ Министерството на народното просвѣщение съ
окръжно № 4613 отъ 11 декемврий 1936 година.

БАБА МАРТА

Още изъ полето снѣгътъ се бѣлѣе —
Баба Марта иде весела и пѣе.
Пѣе и нарежда, пѣе и се кичи
съ минзухари жълти и бѣло кокиче.
Тръгва изъ нивята, за да ги обиди,
зимнитѣ посѣви иска тя да види.
Тя, макаръ и баба, съсъ младо сърдце е,
и затуй пристига весела и пѣе,
и при насъ донася дѣхъ на теменуга...

Ала Баба Марта знаемъ я и друга:
щомъ ни се разсърди, щомъ ѝ нѣщо кривне,
изведнѣжъ преставатъ пѣснитѣ ѝ дивни,
разфучи се страшно, зачерви се цѣла,
почне да вилнѣе, писне като хала —
студъ и снѣгъ земята вредомъ вмигъ покрива
и отъ страхъ дори и слънцето се скрива...

Ала подиръ малко гнѣвътъ ѝ утихне,
пролѣтно небето надъ насъ се усмихне,
и, макаръ че още снѣгътъ се бѣлѣе —
Баба Марта иде весела и пѣе.

Дим. Симидовъ